

STANOVISKO VLÁDY

**k návrhu poslance Petra Dolínka na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 827)**

Vláda na své schůzi dne 18. května 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to z následujících důvodů:

1. Vláda v první řadě připomíná, že hlavním účelem stavebního zákona je koordinace veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizace ochrany veřejných zájmů vyplývajících z tohoto zákona a jiných souvisejících právních předpisů. Stavební úřad tak v územním řízení především posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, dále s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu a možnostmi a způsoby napojení na ni při výstavbě, jakož i s podmínkami zásahu do ochranných a bezpečnostních pásem a se závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů podle jiných právních předpisů
2. Navrhované vynětí staveb do 50 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím umístěných na veřejném prostranství nebo na pozemku veřejné zeleně a parku a sloužících jako sociální nebo jiné hygienické zařízení k užívání veřejností z povolovacích režimů podle stavebního zákona by stavebníka nezprostilo plnění povinností plynoucích z jiných právních předpisů, například na úseku požární bezpečnosti, památkové péče nebo ochrany jednotlivých složek životního prostředí. V rozporu se záměrem předkladatele by tak návrh mohl vést ke zvýšení administrativní zátěže stavebníka, neboť stavba by byla předmětem postupů jednotlivých vykonavatelů veřejné správy hájících uvedené zájmy.

3. Zároveň má vláda za to, že by umístění a objemové, konstrukční, dispoziční i materiálové řešení těchto staveb a jejich kapacita měly odpovídat účelu, urbanistickým, estetickým a historickým hodnotám, charakteru a funkčním a prostorovým vazbám konkrétního veřejného prostranství, popř. jiného místa, ve kterém budou realizovány. K tomu, aby výše zmíněné podmínky byly splněny, je vhodné, aby jednotlivé stavby těchto zařízení byly posouzeny a následně umístěny, respektive povoleny, v povolovacích procesech podle stavebního zákona, kterým je zajišťována ochrana veřejných zájmů a jejich vzájemná koordinace.
4. Platná právní úprava územního řízení podle stavebního zákona přiznává účastníkům řízení možnost uplatňovat námítky vztahující se k právům, které mohou být územním rozhodnutím přímo dotčena. Vláda k tomu upozorňuje, že navrhovaným vynětím předmětné kategorie staveb z povolovacích režimů podle stavebního zákona by bylo výrazně oslabeno postavení osob, jimž platná právní úprava přiznává postavení účastníků správního řízení ve věci umístění nebo povolení stavby, a to především obcí a osob, jejichž věcná práva k pozemkům a stavbám by mohla být územním rozhodnutím přímo dotčena.
5. Důvodová zpráva neobsahuje srovnání staveb uvedených v § 79 odst. 2 stavebního zákona se stavbami, jejichž vynětí z povolovacích procesů podle stavebního zákona se navrhuje. K tomu vláda uvádí, že tyto stavby mají oproti stavbám již uvedeným v § 79 odst. 2 stavebního zákona výrazně jiný charakter, který se projevuje v jejich typicky vyšší stavebně technické náročnosti, vyšším vlivu jejich užívání na území, umístění na veřejném prostranství nebo na pozemku veřejné zeleně a parku, nebo v požadavcích plynoucích z nutnosti zabezpečit možnost užívání takových staveb osobami se sníženou schopností pohybu nebo orientace. Z důvodové zprávy též není zřejmé, jak stávající právní úprava stavebního zákona významně brání nebo ztěžuje umístění tohoto typu staveb ve veřejném prostoru.
6. Závěrem vláda upozorňuje, že předložený návrh zákona trpí i některými legislativně technickými nedostatky, například co do formulace úvodní věty zákona, který provádí pouze jednu změnu v právním předpise.